

Sarkis Hatspanian: 2015'E 2 YIL KALA: "SEN MUTLULUĞUN RESMİNİ YAPABİLİR MİSİN SIRRI, İŞİN KOLAYINA KAÇMADAN AMA!"

Posted on 06/06/2013

Sırrı Süreyya Önder'in Türkmen dedelerinin Adıyaman'a gelmelerinden binyıllar evvel "Güneşin Oğulları" diye adlandırılan Ermeni ataları o topraklarda görülmemiş zenginlikte ileri bir uygarlık yaratmış, Nemrut Dağı'nın ulaşılmaz sanılan tepelerine o zaman inandıkları tanrılarıyla, tanrıçalarının devasa heykellerini dikmiş olmakla bilinirler.

Sırrı'nın dedeleri Adıyaman'da göçebelikten yerleşik yaşama geçiş sürecinde elma, armut, mişmiş ve üzümün nasıl yetiştirildiğini, onlardan nasıl pestil, reçel ve hoşaf yapıldığını, bağ-bahçe-bostan kurmayı, toprağı işlemeyi, onu kendi terleriyle ıslatmayı dedelerimden öğrenip, insan emeğiyle yaratılan hayatın meyvelerinin tarif edilmez tadına ilk defa Adıyaman Ermenileri sayesinde vardıklarıyla da bilinirler.

1894-1923 yılları arasında dedelerim, varoluş tarihlerinin en zor dönemlerinde "olmak veya olmamak" dilemasıyla karşı karşıyayken, Sırrı'nın dedelerinin hiç olmazsa komşuluk gereği onlardan umutla beklenen duruşu sergilemedikleri bir sır olmasa da, onların tavırları yüzünden Ermeni toplumunda Sırrı hakkında olumsuz herhangi bir düşünceye sahip olunmadığını, en iyi kendisi bildiğinden, bu konuda söylenecek de yoktur elbet!

Babam "Deli" Kevork ile Sırrı'nın babası Ziya, haksızlıklara tahammül edemeyişleri nedeniyle salt onurlu insanlara özgü namus duruşları yüzünden çevresindekiler tarafından "komünist" olarak etiketlenmiş iki insandır. 'Ağacından uzak düşmeyen meyve' örneğiyle, "15'inden beri Elhamdül'illah sosyalist" olduğuyla övünen Sırrı'yla, aynı neslin devrimci iki

evlâdı olarak kendi dönemimizin cefalarına katlanarak, birimiz mahpusane, diğërimiz 12 Eylül 1980 sonrası politik sürgünlük yıllarını omuzlamak zorunda bırakılmışlardanız vesselam!

Sırrı, dedelerinin Adıyaman'a geldikleri zamandan binyıllar önce orada yerleşik olarak yaşayan Ermenilere karşı işlenen insanlık tarihinin en büyük suçu soykırım sonucu, halkımın kendi toprakları üzerinde barbarca boğazlanıp, anavatanlarından sürülmüş olduğu gerçeğini de, köksüzleştirilmeye mecbur edilen Ermenilerin dünyanın dört bir yanına dağılmalarıyla yaşadıkları mağduriyetin bir benzerini de, kendi doğup-büyüdüğu Adıyaman'da mucizeyle kalakamış bir avuç Ermeninin Eskisaray ve Musalla mahallelerinde sürdürdükleri hayatın şahidi olmasıyla çok iyi bilir. Tam da bu nedenle, milletvekili seçildiği andan itibaren, adalete susuz bu insanların onur-adalet-eşitlik temelinde, neredeyse yüz yıllardır verilmeyen haklarını elde etmeye yönelik her tür çabalarına, Meclis'ten destek olma görevini yerine getirmek zorunda olduğunu da bilmesi gerekir diye düşünüyorum.

Sırrı, "T.C"de herkesin en az kendi adı kadar bildiği, tüm bu acıları yüreğinin derinliklerine gömerek, 'korkuyla' yaşamaya zorlanmış Ermeni insanlarından, Harutyun, Dikran, Anna veya Hrant'ın yerine İstanbul 2. Bölge'den TBMM millitvekili seçilmiş birisi olduğundan, bu topraklara "Uzak Asya'dan dört nala gelen" Nazım Hikmet'in dedelerinden tutun, "dağdan gelip bağdakini kovan" her soy ve boydan insanın yararlandığı anayasal haklardan, dünyanın 4 iklim 7 bucağında "zorunlu sürgün" yaşayan Ermenilerin de analarının ak sütü kadar helâl eşit vatandaşlık haklarından yararlanabilmesi halinde, "T.C" TBMM'sinde Ermenileri temsil edecek milletvekillerinin bir Türk, Kürt, Türkmen veya Çerkes değil, Ermeni olması gerektiğini de dürüstçe savunmalı diye de düşünüyorum.

Sırrı'nın, şimdi Meclis'te milletvekili olması gerektiği halde, hepimizin bildiği nedenlerden(!) dolayı Meclis'te ol(a)mayan Ermenilerin de sesi-nefesi olma mecburiyetinin kendisi için bir onur olduğunu düşündüğüm için de, bundan böyle atacağı her adımın hesabını sadece kendi vicdanına değil, soykırımın mağduru halkıma da vermesini ondan bekleme hakkına sahip

Ermeniler adına ona bildiriyorum.

Sırrı, şimdiki adı “Taksim Gezi Parkı” olarak bilinen “Surp Hagop Ermeni Mezarlığı”nda yapılmak istenen gayr-ı insanı yıkımı gerçekleştirmeye yeltenen buldozerin kepçesinin karşısında dururken, o toprağın altında yatan soydaşlarımızın ruhunun bile bu devlet tarafından nasıl rahatsız edildiğini yüreğinin derinlerinde hissetmiş olmalı diye düşünmemin yanında, Sırrı’nın üzerinde durduğu Gezi Park’taki her ağaç gibi, 1919 yılında buraya dünyanın ilk 24 NİSAN SOYKIRIM ANITI’nı da Ermenilerin dikmiş olduğunu biliyor olduğunu basından öğrendim!

“Sırrı benim toprağım, yaşıttım, hatta sinemacı olmasından dolayı meslektaşımıdır da, ancak o tüm bunlardan öte benim doğup da yaşayamadığım topraklarda, benim yerime yaşamakta olduğu ve benim ‘kendi adıma konuşabilme’ hakkımı edinmek için, benim yerime ve şimdi yerine getirmesi gereken görevleri olduğunun bilincinde, vicdan sahibi bir insandır da aynı zamanda” diye düşünmek istiyorum.

Dünyanın hangi ucunda yaşarlarsa yaşasınlar, 1864 yılında Çarlık Rusyası döneminde kendi anayurtlarından zoraki sürgüne uğratılmış olan Çerkeslerin torunlarının torunlarının otomatik olarak günümüz Rusya Federasyonu vatandaşlığı edinmesiyle ilgili Rusya Parlamentosu’nun alt kanadı Duma’da bir kanun tasarısı hazırlandığı bilinmektedir. Sadece Çarlık Rusya döneminde değil, SSCB tarihinde de İkinci Dünya Savaşı yıllarında buldukları yerlerden başka yerlere ‘tehcir’ edilen birçok halktan sadece biri olan Meskhetlerin torunlarının da geri Gürcistan’a gelip vatandaşlık edinme ve yerleşme haklarının tanınması önkoşulunun bu ülkenin Avrupa Birliği üyesi olabilmesinin “olmazsa olmazı”dır.

Yukarıda verdiğim örnekler okuma-yazması olan herkes tarafından bilinmekte olduğu halde, TBMM’de milletvekilliği yapan dostlarımızın Çerkesler, Meskhetler, vb. paralelinde bu toprakların en kadim halkı Ermenilerin vatandaşlık hakkını tanıyan bir kanun tasarısını

hazırlayıp sunmamasını anlamak mümkün değildir. Sabahtan akşama medya önünde ağızlarını her açışlarında kendilerinin ne samimiyette 'Ermeni dostu' olduğundan bahseden bu insanlardan tek beklediğim, sadece kendi vicdanlarıyla barışık olmayı becerebilmek için dahi olsa, "bisikleti yeniden icat etmeyi" andıran popülizmle uğraşıp vakit geçirmek yerine, gecikmiş olduğu artık tartışılmayan tarihsel bir adaletsizliğin ortadan kaldırılması için insani çabalarda bulunmaya çalışmalarıdır.

Halkımın yaşamış olduğu büyük acının yüzyılı kapımızın eşliğindeyken, mezarı dahi olmayan 1,5 milyondan fazla insanımızın anısını yaşatma hakkımıza saygıda bulunarak, yasımıza bilfiil ortak olduklarını göstermek isteyen dürüst ve namuslu tüm insanlar adına, TBMM'de bulunuşunun hakkını layıkıyla vermek için, BDP "Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloku" milletvekili olan Sırrı'dan, Mustafa Kemal (Atatürk) döneminde Surp Hagop Ermeni Mezarlığı'ndan 'Bir gece ansızın' kaldırılan 24 NİSAN ERMENİ SOYKIRIMI ANITI'nın daha evvel bulunduğu yere yeniden dikilmesi için, hiç vakit geçirmeden gerekli olan tüm yasal işlemleri başlatan kişi olma şerefine nail olmasını bekliyorum.

"2015'E 2 YIL KALA", uygar insanlık tarafından geçmişle yüzleşme ve inkârcılığa karşı mücadelenin en anlamlı sembolü olarak algılanacak olan bu adımı atması halinde ancak, Sırrı'nın benim yerime Adıyaman'da, benim yerime İstanbul'da, benim yerime TBMM'de olduğuna inanacak ve Abdullah Gül ile görüşmesinden hemen sonra topluma çağrıda bulunma ihtiyacı duyduğu "şölene" Ermenilerin de davet edildiğini varsayarak, "Yaşamak bir ağaç gibi tek ve hür ve bir orman gibi kardeşçesine" dizeleriyle başlayan şiirin son dizesine varıp "Bu davet bizim" diye düşünmeye de başlayacağım.

Saygılarımla,

Sarkis HATSPANIAN

Yerevan, 06.06.2013

DOĐU ERMENİSTAN